

Za našo deco.

Razne pravljice.

(Dalje.)

»Lepa«, je vprašal, »ali sem videti zelo grd?«
Deklica je bila vajena govoriti samo resnico.
Zato je odgovorila z zelo milim glasom, ki ne žali:

»Da, strašilo, ti si zelo grdo.«

»Ah, deklita! Ti govoriš resnico. Grd sem po telesu in po duši. Strašna žival sem.«

»O, to pa ne! Videti si, kakor da bi imel blago dušo«, je menila deklita.

Strašilo je to ugajalo. Zato je rekel: »Ti si zelo dobra deklita. Ali bi mi hotela biti žena?«

»Ne, strašilo«, je odgovorila Lepa.

Strašilo je odšlo globoko užaloščeno.

Lepa je bivala že več tednov v tej hiši. Vsak večer se je javilo strašilo in je vprašalo, če mu hoče Lepa postati žena. Ona je vedno rekla »Ne.« Ona ni mrzela strašila, ali niti ni hotela postati njegova žena, niti ni hotela ostati v tej hiši.

Ko je nekega dne pogledala v čarobno ogledalo, je videla svojega očeta, kako je ležal težko bolan na svoji postelji. Umreti je hotel od tuge za svojo hčerjo. Lepa je to povedala strašilu in ga je prosila, naj ji dovoli iti domov.

Strašilo je reklo, da jo toliko ljubi, da bo moral brez nje umreti. Sicer pa rajši umre, kakor da bi ji napravil kako zlo. Dovolil je, da drugega jutra odide. Deklico je to ganilo. Obljubila je, da se bo čez osem dni vrnila.

Strašilo je bilo zadovoljno. Dalo je Lepi čaroben prstan, češ, ko se bo hotela vrniti, naj da prstan na mizo poleg postelje, pa bo prenešana takoj tja, kamor si želi.

Drugega jutra se je Lepa prebudila v očetovi hiši. Ko jo je oče zagledal, je bil tako vesel, da je kmalu ozdravel. Lepa je svojcem povedala vse, kar se ji je pripetilo, pa tudi to, da je obljubila vrniti se čez osem dni.

Teden je minil kaj hitro. Hotela se je vrniti, ali hudobni sestra sta jo tako spretno zadržali, da je ostala še nekaj dni doma.

Ko je pretekel dvanajsti dan, se ji je sanjalo, da leži strašilo radi nje v zadnjih zdihljajih na

travi v vrtu. Začela se je jokati, skočila je iz postelje, položila je svoj prstan na mizo in nato je zopet legla ter zaspala.

Ko se je prebudila, se je našla v svoji sobi v strašilovi hiši. Vstala je, se je oblekla in je ves dan čakala, da jo strašilo poseti.

Odbila je že deveta ura na večer, strašila pa ni bilo. Hodila je po sobah in je klicala: »Strašilo, drago strašilo, kje si?« Nazadnje se je spomnila svojih sanj in je šla na vrt. Sredi vrta je ležalo strašilo nepremično na travi in je umiralo.

Vzela je malo vode, pa ga je poškropila po licu. Strašilo je odprlo oči in je reklo s slabotnim glasom:

»Umiram, Lepa, umiram zadovoljno, ker te sem zopet videl.«

»Ne, ne, drago strašilo. Ti ne smeš umreti! Tedaj umrem jaz s teboj. Jaz ti hočem biti žena. Boljše je strašilo z dobrim srcem, kakor Lepa bitja, kakršni sta moji sestra.«

Ko je to izgovorila, je razsvetlila hišo in vrt neka posebna svetloba. Videla je, kako se izpreminja strašilovo lice. Naenkrat ga ni bilo več, ampak pred Lepo je stal mlad in lep kraljevič.

Dalje sledi.

Luna in potresi.

Na temelju dolgoletnega raziskovanja je znani astronom Maxwell Allan v Njujorku došel do zaključka, da vpliva lunina privlačna moč na razbeženo tekoče jedro naše zemlje prav tako kakor na oceansko površino. Pod vplivom lune se vršijo pod zemeljsko skorjo plimi in oseki slični pojavi, ki povzročajo premikanje gornjih plasti, in v zvezi z drugimi okoliščinami tudi potrese. Maxwell je zbral mnogo zgodovinskih podatkov, ki dokazujejo, da se vrši potres skoraj vedno nekoliko ur po tem, ko je šla luna skozi poldnevnik prizadetega kraja.

Svetovni rekord pogrešancev.

Pariz je mesto, kibi lahko računalo na svetovni rekord, kar se tiče števila pogrešancev. Lansko leto je izginilo iz svojih stanovanj nič manj nego 27 tisoč oseb obojega spola, ne da bi jih mogli izslediti.

Najstarejši tiskarski kamen.

V Londonu so tedni prodali na dražbi kamen, ki je nedvomno eden izmed prvih tiskarskih kamnov. Tehta več ko 300 kg, ima na eni strani izklesano kitajsko besedilo, ki se je imelo natisniti na papir. Kamen izhaja iz dobe dinastije Han, tedaj nekaj stoletij pred našim štetjem. Poleg besedila so izklesane tudi slike kitajskih bogov. Kamen vzbuja nenavadno zanimanje staroslovcev in kulturnih zgodovinarjev.

Debeli ljudje.

Za najdebelejšega človeka dosedanjih časov velja Anglež Dan. Lambert. Leta 1809 so ugotovili, da tehta 658 funtov. Umrl je, ko mu je bilo 40 let. Njegov telovnik, ki ga še danes hranijo in ga razkazujejo kot svojo vrstno posebnost, meri v širini 180 cm in je trikrat večji od normalnega telovnika.

Medvedek.

(Povest v slikah.)

7. Čarovnici.

Čarovnici: Jera in Bara sta prebivali v zapuščenih kočur, daleč proč od sveta. Eden od vojakov potrka na vrata, kliče in jima moli pred oči pismo. Jera vzame pismo, ga prečita ter reče: »Orjaka prosita pomoči. Sedaj pač se naj čuva Miško!«

8. Sestanek orjakov s čarovnicama.

Drugi dan se oglasi pri čarovnicah orjaka v koč, kjer lazi vse polno kač in slepih miši. Razgovor traja dolgo. Slednjič pravi Miha: »Na vsak način moramo uničiti Miškov aeroplan, katerega mu je podaril veličastni kralj. Ako tega ne storimo, mu nikakor ne moremo do živega!«

(Dalje sledi.)